

ஸ்ரீரஸ்து

ஆழ்வாரேப் பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

காலாயிர தீவ்யப்பிரபந்தங்களுக்குப்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை

முதலான பூருவாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த வியாக்கியானங்கள் லிருந்து தொகுக்கப்பட்ட

ஐதிஹ்யங்களும் நிர்வாஹங்களுமடங்கிய மஹாநிதியான

ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்நமாலா.

ஆசிரியர் :

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.

[ஸ்ரீராமாநுஜ பத்ரிகையின் வெளிப்பாடு.]

காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீவேங்கடேசுவர அச்சகத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கிடைக்குமிடம்:

கரத்தாமலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்.

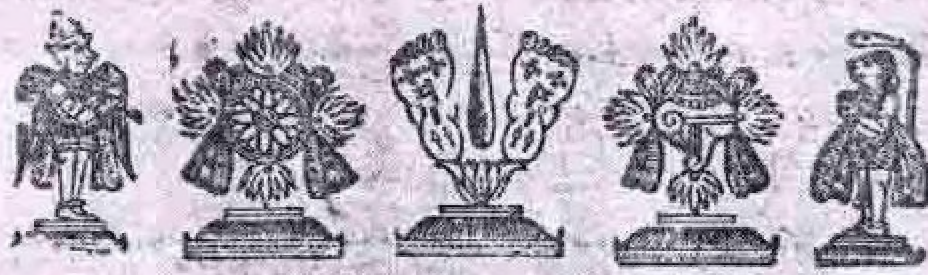
P. B. ANNANGARACHARYA

Editor Granthamala, KANCHEEPURAM.

இதன் விலை 1 8 0

1953

புதி:
ஆழ்வாரொம்பெருமானார் ஜீபர் திருவாழகனே சாணம்.

ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்நமாலை

மூன்றாவதாயிரம்—இயற்பா.

(முதல் திருவந்தாதி. பா. 1 வைபந்தகளியா.)

1. (இட நித்யாதி) மாறனேரிநம்பி, எம்பெருமானை மறக்கவிரகில்லையோ என்றாராம்.

(4. பா. நேறிவாசல்)

2. (அறிவானாம்) சோமப்பிள்ளைக்கு பட்டர், "இதுவே தாசகமாகவிரகுகற்றை துணை வாயாதே" என்றருளிச்செய்தார்.

(5. பா. அரன் நாரணன் நாமம்.)

3. (சங்கயதுவேல் நேமி) சிலாத்துக்குறிபகவர், பட்டரை, பாம்பதத்திலும் சச்சரன் சதர்ப்புலனுவிருக்குமென்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்று கேட்க; "தமைய; ப்ரமோ தாதா சங்கசக்காதாதா" என்று பேசாநின்றநிறே என்றருளிச்செய்ய, அவர் கேசிக்க, ப்ரமாணகதி இருந்தபடி இது, ப்ரஸன்னாயித்தனையிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

(24. பா. விரலோடு வாய்தோய்ந்த)

4. (விரலித்யாதி) "வெண்ணெய் கிழங்கு வெறுங்கலத்தை வெற்பிடைப்பிட்டு" என்றும் சொல்லாநின்றது; விரலோடு வாய்தோய்ந்த என்றும் சொல்லாநின்றது; இவையெங்கினே செருப்படி" என்று பின்னை திருநறையூரையர் பட்டரைக்கேட்க; இவனுக்கு என் னது திருப்பணியிதுவன்றோ, ஒருநாள் அங்கனுமாகிறது, ஒருநாள் இங்கனுமாகிறது" என்றருளிச்செய்தார்.

(42. பா. திருமகளும் மண்மகளும்)

5. (திருமகளித்யாதி) அனந்தாழ்வான் "திருமகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல், மண்மகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல், ஆய்மகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல்" என்று பணிக்கும். (பாடோதம் சிந்த) திருப்பாற்கடலின் குறந்திவலை திருமுகத்திலே படுப்படிக்கீடாகத் திருவனந்தாழ்வான் மேலேகிடந்த மாலோதவண்ணருடைய திருமகளேல் னவத்த திருவுன்னம், திருமகளும் மண்மகளும் ஆய்மகளும் சேர்ந்தால் திருமகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல்" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர்.

(44. பா. த்மருகந்ததேவ்வுருவம்.)

6. (தமருகந்தித்யாதி) எம்பெருமானார் மாதுகாத்துக்கெழுந்தருளாகிற்க, சில பின்னை கன் காலாலேகிற், "உம்முடைய எம்பெருமான் திருமேனி" என்றுகாட்ட, பாதாத்தை னவத்த தெண்டலிட்டருளிஞர்.

7. "கோயிலிலே சிலபிள்ளைகள் விளையாடுகிறவர்கள் திருவித்யிலேயிருந்து பெருமாளும் நாயக்கிமாளும் பெரியதிருமண்டபமும் கற்பித்துப் பெரிய திருப்பாவாடையும் அமுது செய்கித்து, "எம்பெருமானார் ப்ராஸாதப்படும்" என்று மணிகைக் கையாலே முகத் தெடுக்க, தற்காலத்திலே மாதகாத்துக்கு எழுந்தருளுகிற உடையவர், அவ்விடத்திலே அது கேட்டருளித் தெண்டனிட்டு அவர்களெடுத்த ப்ராஸாதத்தைப் பாதாத்திலே யேற்றார்" ஜீயர் அருளிச்செய்தார்.

8. (எப்போர் மற்றப்போர்) எக்களாழ்வார்பாடே ஆயர்தேவு சென்று நாவற்பழம் வேண்ட, "ஜீயார்" என்று அவர்கேட்க, "ஜீயர்மகனான ஆயர்தேவு" என்ன, ஜீயரைக் கண்டு "உம்முடைய பிள்ளை எக்களைக் குடியிருக்க வொட்டுகிறான்" என்றார்.

(60. பா. சாணுமறைபயந்த)

9. (மன்னுயிர்) ஆப்பான், ஜீயருக்கு, "ஜீயரே! இவ்வுலகு எம்பெருமானையல்லதறியா திருந்ததோ" என்ன; "அதுக்குப் பொருளென்" என்ன; "உயர்ந்தோர் எம்பெருமானையல்ல தறியார்" என்ன; இத்தை பட்டரைக்கேட்க, அதுக்கொரு குற்றமுண்டு, "ஓராழிசூழ்ந்த" என்று விசேஷிக்க வொண்ணாது" என்ன; இதுக்குப் பொருளோவென்ன; "ஜீயரே நான் சொல்லும் பொருளென்" என்ன; "உலகறியாது" என்ன; "அதுவேபொருள்" என்றார்; இத்தைப் பிள்ளையும் ஜீயருக்குரைக்கத் திருக்கலிகன்றிதாஸர் மறந்ததை உணர்த்தினாரென் றருளிச்செய்தார்.

(மூன்றாந்திருவந்தாதி 26. பாட்டு. சிறந்தவேன் சிந்தையும்.)

10. (தண்டுழாயார்) நிறைந்தசீர் நீள்கச்சியுள்ளும், வேங்கடமும் வெண்காவும் வேளும் கைப்பாடியுமுறைந்ததுவும். சிறந்தவேன் சிந்தையும் செங்கணாவும் தாங்கடவார். உகந்த படுக்கையான திருவனந்தாழ்வானேபாதி பேன்னுடைய நெஞ்சை அதிகாயியார். அன் றிக்கே, திருவனந்தாழ்வானையும் என்னுடைய நெஞ்சையும் தம்மதாக் வசிமானித்திருப்பது; அல்லாதவற்றிலுறைந்த மாத்ரமேயென்று மருளிச்செய்வார்.

(69. பா. வெற்பென்று வேங்கடம்பாடும்.)

11. (மற்பொன்றவித்யாதி) இப் பாகாணத்தில் ழீழும் மேலும் அந்யாபதேசமின் றிக்கேயிருக்க இப்பாட்டொன்று மிப்படி கொள்ளுகிறதென்னென்று நிர்வஹிப்பார்கள்.

(91. பா. மண்ணுண்டும் பேய்ச்சி)

12. (வயிற்றினோடாற்றாமகன்) இதுக்குப் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் வயிற்றை வண்ணுனுக்கிட்டாலோ வென்று பணித்தார்.

(திருவிருத்தவ்யாக்யானப்ரவேசம்)

13. ஆழ்வாசை முக்தரென்பர்கள் சிலர்; அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை பாசாயித்தாரொருவர் முக்தப்ராயரென்பர்; அங்குள்ளொருவரை நீர்போய்ப் பிறவுமென்னப் பிறந்தாரென்பர்கள் சிலர்; வங்கிப்புரத்து மம்பி, எம்பெருமான்தான். இப்படி வந்து அவதரித்தானென்பர். இப்படி சொல்லுமைக்கு அடி ஆழ்வாருடைய ப்ரபாவ மாயிற்று.

— திருவிருத்தம் —

(9. பா. திண்பூஞ்சுடர்நுதி.)

14. அவதாரிகை. எம்பெருமானார் திருமலைக்குப் போவதாகப் பிறந்தபடி கேட் டுப் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் தம்மகத்தேபோய் மூடிக்கொண்டு கிடந்து காண்கின்றன களும் என்கிறபாட்டை அதுவந்தியாபிற்கு, அங்குச் செய்கிற அளவென்னென்று பார்க்க

ஒரு வைஷ்ணவனைப் போகவிடா, 'இப்பாட்டையதுளித்துச் சேர்கித்துக் கிடந்தார் என்ன,
*வண்முமணிவல்லி யாரே பிரபவர்தாம் என்று சொல்லிப்போராட்டித்தாயோ என்றரு
ளிச்செய்தார்.

(21. பா. குட்டுன்மலைகள்.)

15. (குட்டு) பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் பொன்னாய்ச்சியார்க்கருளிச்செய்தவார்த
தை, "அச்சாமி" என்னுமாபோலே.

(23. பா. புனமோபுனத்தயலே.)

16. (அருவினையேன் மனமோ) எங்கேனும் போகிலுமீ புனத்தயலே வழிபோ
வேண்டும் பாபத்தைப் பண்ணினேன். பிள்ளை திருநறையூராயர் "உகத்தருளித் தே
மெல்லாக் கிடக்கத் திருநகரியருகே போகவேண்டும் பாபமுண்டாவதே, இது பாபமா
இதுக்கெதிர்த்தட்டான பகவத்கிஷயம் புண்யம். பகவத் கிஷயத்தை ஸமாச்சரித்துக் கொண்
டைமேலே காற்றடிக்கத்திரியப்பெருதே, மீளவொண்ணாதே பாகவத ஸம்சலேஷத்திலே இழி
வதே, என்னு.

(24. பா. இயல்வாயின.)

17. (கள்ளாரும்துழாய்) [பதினம்மாநிதா ஸீதா] பெருமாள், சகாவர்த்திபாடு
ஸாமந்தர்நனைக்க எழுந்தருளுகிறபோது, தொடர்ந்து பின்னே புறப்பட்ட பிராட்டிக்குத்
திருத்தோளில் மாணியை வாங்கியிட்டு "நாம் வருபவரும் வருத்த கீர்த்தனம் பண்ணிடு"
என்றதாகப் பழையவர்கள் சிர்வாஹம். மாணியையிட்டுத் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு
எழுந்தருளினார். என்று பட்டார்.

(28. பா. தண்ணக்துழாய்.)

18. (வேள்வாயித்யாதி) 'ஒரு ஸ்திரீ குற்றஞ்செய்தாள்' என்று பட்டருக்கு கிண்
ணம்பம்செய்து 'இவளை ஹிம்ஸிக்கவேணும்' என்ன, 'புறம்புள்ள எல்லாவற்றையும் விட்டு
இவ்வூரிலிருப்பே உத்தேசம்மாயிருக்கிற இவளை எத்தைச்சொல்லி நாம் நலிவது.' என்
றருளிச் செய்தார்.

19. கிர ஸந்தானோடே எம்பார் கிரோதித்திருக்க, அவ்வூரிலுள்ளனானொருவன்
அவனோடே எதிரியாய் அவனுக்கஞ்சி எம்பார் திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புக, ஸ்ரீபாதத்
திலே வர்த்திக்கிறவர்கள், "அவனோடே பண்டே கிரோதமுண்டாயிருக்கச்செய்தே இவளை
யுங்கைக்கொள்ளக்கடவதோ" என்ன, நம்மை சரணம் என்று புகுந்தவனை நாம் கைக்
கொண்டால் சரணாகதி ராமமே எல்லாரையும் ரகிக்கவற்றுகாண்" என்றருளிச்செய்தார்.

(30. பா. அன்னஞ்செல்வீரும்.)

20. (தொழுதிரகதேன்) கிடாம்பியாச்சாரனோடே நம்பிதிருவழுதிராதாஸரும் மற்ற
மும் நம்முதலிகளமிருந்து *அந்யத்பூர்ணாத்* என்கிற ச்லோகத்தைக் கேளாசிற்க, "அந்யத்"
என்கிறது—ஒருகாலையாமென்கிறதோ? என்ன, "அரைக்காலமையும்" என்று கிடாம்பி
யாச்சான் வியமித்தான்.

(34. பா. சிதைக்கின்றதாழியென்று.)

21. (சிதைக்கின்றதித்யாதி) முன்புள்ளார், "கூடலிழைக்கப்படுக்கவாதே அது சிதறி
வருகிறபடியைக்கண்டு அத்தோடே சிறி அழியாவின்றான் என்பர்கள். பட்டார். "இது
கூடுகைக்கு ஏகார்த்தமன்றியே பிரிகைக்குமொரு புனையுண்டாயிருக்கையாலே சிறி
உதையாவின்றான்" என்று.

(36. பா. துழாடுக்குழம்)

22. (இலங்கைபித்யாதி இடித்தபிரானுர் கொடுமைகளே) “ஒருத்திக்காகக் கடலை யடைத்து வங்கையை ராமனென்றும் வசும்னைனென்றும் எழுத்துவெட்டின அம்புகளைப் புகலிட்டுக் குட்டிச்சுவரும் மட்டைத்தென்றோமர்க்கி மூலையடிபோகப்பண்ணின இந்த உபகாரகனுடைய இந்த நீர்மையெல்லாம் எங்கே குடிபொயிற்றதோ?” என்று எம்பராருளிச் செய்வர். “இதுவுமழகியதொன்றண்டாயிருக்கலாகாதென்று அலுவலையயாலே அழித்தா வத்தனைகான், ஒருத்திக்காக உதவினவனல்லகான்” என்று திருமலைமீழி.

(38. பா. கடமாயினகள் கழித்து—அவதாரிகை.)

23. யோகிகள் யோகரப்பாலும் பண்ணும்போது யோகம் ஸாத்மிக்கைக்காக லோகயாத்நாயிலே யொன்றுவார்கள். அதுபோலே யிவரும் பகவதனுபவம் ஸாத்மிக்கைக் காக லோகங்களில் பதார்த்தங்களிலே கண்ணைத்தார். அவையும் பகவத்விஷயத்துக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி. மயர்வற மதிநலம்பெற்றவராகையாலே நம்மை லோகயாத்நா யினின்றும் வேதயாத்நாயில் மூட்டுந்தனை யருமைபோரும் ஆழ்வார்களை வேதயாத்நாயிலே நின்றும் லோகயாத்நாயிலே மூட்டுகை. நம்மை ஸம்ஸாரத்திலுண்டான ருசிவாஸனையைத் தவிர்த்து பகவத்விஷயத்திலே யுண்டாக்குகைக்குள்ள வருமைபோரும் ஆழ்வார்கள் பகவத் விஷயத்தில் ருசிவாஸனையைத்தவிர்த்து ஸர்ஸாரத்திலேயை யுண்டாக்குகைக்கு என்று எம்பராருளிச்செய்தார்.

(43. பா. கண்ணுஞ்சேந்தாமரை.)

24. (வண்ணமித்யாதி) “ப்ராஜை முழையிலே வாய்வைத்துத் தாய்முதத்தைப் பார்க்கு மாபோலே” என்று பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான்.

44. பா. (நிறமுயர்கோலமும்.)

25. (பேரும்) திருமலைமீழி அந்திமதசையிலே கணியனார் சிறியாத்தானை “பிள்ளை தமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்குந் திருநாமமென்? அதனைச் சொல்லவேணும்” என்ன, “இவர்முன்னே நாமத்தைச் சொல்லுவது” என்று கூசியிராசிற்கு, “தாசாதீ! பேசாதிருக் குமவன்னைதயன்று காணிது” என்ன, நாயாயனாதி நாமங்களுஞ் சொல்லிப்போருவர்; ஆகி லும் விரும்பியிருப்பது அழகியமணவாளப்பெருமான் என்னும் திருநாமத்தை என்ன, ‘பர்த்ருநாமத்தோபாதிபாயிராநின்றது; ஆகிலும் பிள்ளை நினைத்திருந்தது போக்கித் தஞ்ச மில்லையென்று ‘அழகியமணவாளப்பெருமானே சாணம்’ என்று திருநாட்டுக்கு நடந்தார். கூத்தாழ்வாபோபாதிபாகையாலே பட்டரைப் பிள்ளையென்பர்.

26. ஆச்சிமகன் அந்திமதசையிலே தன்னை யறியாதேகிடக்க, பட்டமெழுந்தருளிச் செயலிலேயுதினாற்போலே “அழகியமணவாளப் பெருமானே சாணம்” என்ன, பூர்வ வானையாலே அறிவுகுடிபுகுந்து அத்திருநாமத்தைச் சொல்லித் திருநாட்டுக்கு நடந்தார்.

27. (உருவும்) ஆளவந்தார் மகனார் சொட்டை நம்பி அந்திமதசையிலே முதலிகள் டையப்புக்கிருந்து நீர் நீனைத்துக்கிடக்கிறதென்? என்ன, “ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சென்றால் வப்பெருமாளுடைய குளிர்த் தருகம்போலே ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் முகம் குளிர்த்திருந்த தில்லையாகில் முறித்துக்கொண்டிங்கேற ஒடிப்போருமித்தனை யென்று கிடக்கிறேன்” என்றார்.

28. பட்டர் பெருமான் பாடேபுக்கிருக்க, பெருமான் திருமஞ்சனத்துக்கேறியருளு கிறவர் பட்டரைக்கண்டு “உனக்குவேண்டுவதென்” என்று கேட்டருள, சேலையைக்கடுக்கி திருவனையையும் துடைப்பற்றையுமொருகால் காட்டியருளவேணும்” என்றார். பெருமான்

“அஞ்சினாயோ” என்று கேட்டருள் * “நாயன்றோ பரமபதமென் சிறுமுறிப்படியழியும்; உம்முடைய குளிர்ந்த திருமுகமும் திருநாமத்தமும்பு மிழக்கிறேனாகக் கருதி அஞ்சாரின் தேன்” என்றார்.

(51. பா. மலைகொண்டு அவதாரிகை)

29. *சகைர் ஜகாம ஸாபேஷ்* என்கிறத்தை “ஸாவேஷ்” என்று திருத்தி; கீழ் விழியாலே பார்த்துப் போனொன்று பொருள் சொன்னபடியை பட்டர் கேட்டருளி அதிலேண்டாகான், கிடந்தபாடந்தனக்கே பொருள் சொல்லலாங்கானென்று, இவ்வுபகாரணங்களைக்கொண்டு நாம் பிள்ளையை முடிசூட்டிக் காணப்பெற்றிலோ மென்னுமபேசைப் போட்டே போனொன்கிறதுகான்” என்றருளிச்செய்தார்.

(52. பா. அழைக்குங்கருங்கடல்)

30. (என்று வாரின்றதே) அவளோடேயவன் கலந்தபோது அவயவிபோடே கலந்தாற்போலே இவர்களிருக்கவும், இவர்களுடே கலந்தபோது தன்னுடைய ஸ்தனபா ஹுத்துக்களோடே கலந்தாப்போலே அவள் நினைத்திருக்கவும், இப்படி இவர்க ளுடைய ஸ்வரூபமாய் அபரிச்சின்ன விஷயமாகையாலே எல்லாருங்கூடி அனுபவிக்கவேண் டியிருக்க இருவர்க்குப் பார்த்தம் போராத ஸ்தூதாவிஷயங்களிலுண்டாம் ஸாபசந்தியி வ் விஷயத்திலேயுண்டாகச் சொல்லுமது உபபன்னமாய்ப்படி எங்குனோ என்ன, இச்சோத்யத் துக்கு முன்புள்ள முதலிகன் “தானுமவனுமான போகத்துக்கு நான் ஸாக்ஸந்தநாதிகளோ பாதி வரவிருக்க என்னை யநாதரித்துப்போவதே என்றின்னதாய் அழுகிறான்” என்று பரி ஹரித்தார்கள். இத்தை ஆனவந்தார் கேட்டருளி “வடிவினையிலா மலர்மகளை இந்நீர்நடுக்க நடுக்குப்படி கடலிலே கொடுபோவதே! படுக்கையாக நான்கிடக்கச்செய்தே, என்று பூயிப் பிராட்டி அழுகிறுன்கான்” என்றருளிச்செய்தார். இத்தை பட்டர் கேட்டருளி “இதெங் லாம் வேண்டாகான். “அநுபபன்னமாயிருப்பதொரு அர்த்தத்தைச்சொல்லவே, “இதெங் னுனே கூடும்படி” என்று தலைமகள் நெஞ்சிலேபடும், அவள் விசாரித்து கிர்ணயிக்குங்காட் டில் அவன் வந்து கொடுவிற்கும்” என்னும் விஸ்ரம்பத்தாலே சொன்னார்களாக வலையங் கான்” என்றருளிச்செய்தார்.

(53. பா. வாராபிணமுலையாளிவள்.)

31. [“மூவாணமக்காப்பதோர் மன்னுமருந்தறிவிரில்லையே”] இதுக்கு பட்டர். “நாட்டிலோராரந்தராளிகரில்லையோ, என்கிறார்களான்” என்றருளிச்செய்தார். “இவ்வார்த்தை கேட்டபோது பிள்ளை திருநறையூரையருள்ளிட்டாரைய நாலெந்து நாழிகை வேறொரு வார்த்தைக்கிடங்கொடாதே கொண்டாடி அவர்கள் பட்டது காணும்” என்று ஜயாருளிச் செய்வார்.

“வளர்த்ததனும் பயன்பெற்றேன்” என்கிற பாட்டை பட்டருளிச்செய்தார் நிற் கச்செய்தே பிள்ளை திருநறையூரையர் அதிலேயருளிச்செய்த சில வார்த்தைகளைக்கேட்டு “இதுக்குமுன்பு ஓராசார்யர் பக்கலிலுமில்லா வார்த்தை கேட்டறியோம்” என்று கொண்டாடி. “பிள்ளாய்! பண்டுமிப்படி சலாகித்தாருண்டுகாணும்; ஒரு தீர்யங்கை வளர்த்துத் திருநாமங் களைக் கற்பித்துப் பிள்ளையது சொல்லக்கேட்டு அதின் காலிலே விழுந்தாருமுண்டுகாணும்.” என்றருளிச்செய்தார். “நீருமக்கு வேண்டின நிலையிலே ஹேதுக்களை வையுப், உம்மை யநுபவிக்கிறவிது இழுவாதொழியுமத்தனையே வேண்டுவது” என்றாராம்.

உடையார் ஸுப்ராஹமண்யபட்டர் எம்பெருமானொழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே இங்கேவந்து திருப்புனைக்கீழே பெருமானை ஸேவித்திருக்க, எம்பெருமானைச் சிலர் வந்தனுவர்த்திக்கிறபடியைக்கண்டு “ஜீயரே! நான்கேட்கவேண்டியிருக்கிறதொரு வார்த்தையுண்டு” என்ன, அதேது என்ன, “கர்வேச்வான் திருமுன்பே நம்மைச்சிலர் தெண்டனிடா நின்றார்கள், நாமும், அதுவேண்டா, என்கிறிலோம், இதுக்கடிபென்,” என்ன, “இதுதான் கேட்கவேண்டுவதொரு வார்த்தையாகிலும் நீர்கேட்குமதென்,” என்றருளிச்செய்தார். “எனக்கு வாகியென்” என்ன, “நீர் ராஜஸேவை பண்ணித்திரிந்தவரன்றோ; ராஜாவின் பக்கிலே பொருவன் கார்பங்கொள்ளவந்தால், அவனுடைய புதுணக்களை பெடுத்துத் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளாவின்றால் அவை தன்னைத் தலையிலே வைக்கவேண்டா, என்னுமோ? அவன் தானவற்றைக் கொண்டாடுகிறானோ? அவற்றைக் கொண்டாடுகிறானாகில் அவைதான் கார்பஞ் செய்பவேனுமிதே, ஆனபின்பு இத்தால் பீதனுவான் ராஜாவேயன்றோ என்றருளிச் செய்தார்.

(56. பா. வியலிடமுண்டிரானார்)

32. எம்பெருமானொழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருக்கிறவர்கள் “நமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்க வடுப்பதென்” என்ன, வங்கிப்புத்துநம்பியிருந்தவர் “முடேர்யமல்பமதி:”, என்கிற கூதாபத்துவினுடைய வாக்யமன்றோ” என்ன, அதொன்றாகாண், “ப்ரணதே” என்றென்றுண்டு; அதிலேயொரு ஸர்கஜ்ஞனதய நிர்மமனுய்விழவேனுமிதே; நந்தலையிலேயேதேனுமோர்வயமொதுங்கில் அதுசெய்து தலைக்கட்டுகையிலுள்ள வகுமையாலே அது இழவோடே தலைக்கட்டும்படியிருக்குங்காண்.

இத்தலையாலே யேதேனுமோர்சய் வருவதண்டாகில் அது அபாதிஷேதத்திலே புருமித்தனையல்லது உபாயஹகாரமாகாது. “நீயுபாயமாகவேனுப், என்கிற ஸ்வீகாரம் அவச்யபேஷிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்தலையிலே உபாயமாம்படிவிற இருப்பது. இவன் பக்கலிலே பாம்பக்தி பர்பந்தமாக நினைந்தாலும் அது ஸ்வரூபப்ரபுக்தமான ரூபிலே அந்வயிக்குமித்தனையோக்கி ஸ்வதந்தாமாக நின்று பலபாதமாகமாட்டாதேயிறே யிருப்பது; “ஆனால் பின்னை நினைத்திருக்க வடுப்பதென்” என்ன, “காளியனுடைய வார்த்தையை நினைத்திருக்கவடுக்கும்” என்றருளிச்செய்தருளினார்.

(60. பா. முலையோ முழுமுற்றும்.)

33. (கடலித்யாதி) இவ்விடத்தை மட்டாருளிச்செய்யாநிற்க, “அவ்வாத அவயவங்களினுடைய நிர்ம்பாணமையைச் சொல்லிவைத்து இதனுடைய பெருமையைச் சொன்னால் விருபமாகாதோ?” என்று ஜீயர் கேட்க, “இதிலும் சிறுமையேகாணும் சொல்லுகிறது. இங்ஙனே சொல்லவாவதுதானுமின்று, நாளை இதுதானுஞ் சொல்லப்போகாது” என்றருளிச்செய்தார்.

(62. பா. இறையோவீக்கினும்)

34. (முகில்வண்ணனே) இத்தை எம்பாருளிச் செய்கிறபோது இவனைச் சொல்லுகிறவரைப்பார்த்து “இவ்வளவில் முகங்காட்டாதே செங்கற் சிகைகட்டியிருக்கிறவர் முதலிகளாயிருப்பர்; தலையிலே பிரம்புகள் விழிலும், ‘முகில்வண்ணனே’ என்னீர்” என்றருளிச்செய்தார்.

((75. பா. உலாகின்றகேண்டை.)

35. பிள்ளை திருநறையூராயர், “அடியார் விளகின்ற வைஞ்சீரமோ? அன்றிக்கே அவனதான் வையமோ” என்று பணிப்பாரம்.

(80. பா. சீராசாண்டு.)

36. (எம்மைத்துவஞ்சித்தோராசே) “உபயவிழிக்கும் தனித்தனியே கடவனானவோ பார்தி, என்னையகற்றி முடிக்கைக்கும் தனிமுடிசூடியிருக்கிறவனே! என்று பிள்ளான். “என்னையகற்றியது செய்கிறபோது ‘பிரியேன்’ என்று வைத்துப்பிரிந்து, ‘இஸ்ஸவபாவத் துக்குப் புறம்பென்னோடொப்பாரார்?’ என்றிருக்கிறவனாயிற்று. ‘என்னுள்ளவது செவ்வா தாரைப் பொகடவல்லாரார்? என்னோபாதியில்லை’ என்றிதக்கும் தனிமுடிசூடியிருக்கிறவ னாயிற்று என்று பட்டர்.

(82. பா. எரிகோள் செந்நாயிறு—அவதாரிகை.)

37. ஜீயர் “எனக்கு இப்பாட்டுச்சொல்லவநபிமதமாயிருக்கும்” என்றருளிச்செய் வர். உருவெளிப்பாட்டிலே ஸர்வேச்வரனுடைய திருக்கண்கள் பாதகமாகிறபடியைச் சொல்லுகிறதிறே. இவருடைய வாற்றாமையுண்டாகிலிறே இப்பாசாஞ்சொன்னால் நமக்கு ஸாத்மிப்பது.

(33. பா. விளரிக்குரலன்றில் அவதாரிகை.)

38. பட்டர் இவ்விடத்தை யருளிச்செய்யாநிற்க, நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீராமாயணத்திலிவ் விடத்துக்குப் போலியாகச் சொல்லலாமிடமுண்டோ என்று கேட்க இளையபெருமாள் காட் டிலே கெர்ண்டுபோய் பிராட்டியை விட்டுப்போந்தவனந்தாம் அவளுடைய ஆர்த்ததவநீ கேட்ட ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுக்குத் திருத்தாயார்படியுண்டாகச் சொல்லலாம் என்றருளிச் செய்தார்.

(முன்றல் பெண்ணை) முன்றிலென்று முற்றத்துக்கும் வாசலுக்கும்பேர். முற்றத் தில் பனைநடலாமோவென்றிவ்விடம் நிர்வஹியாநிற்கச்செய்தே வங்கிப்புரத்து நம்பியைச் சிலர்கேட்க, அதுவோ! இவள் கார்யம் தனிமுறியுமாய்ச் செல்லுகிறது என்று பணித்தா ராம்.

(85. பா. மாணிக்கங்கோண்டு)

39. (அடியாணி) ஆழ்வான் திருக்கோட்டியூர் நம்பிபாடுநின்றும் வந்தவநந்தாத் திலே பிள்ளைப்பிள்ளாய்! என்னுள்ளான் என்னவேண்டும்தத்தானே ஆழ்வார் அடியேனாள் ளான் என்றபடி கண்டாயே என்று பணித்தார்.

(94. பா. மைப்படிமேனியும்)

40. (மைப்படிமேனியும்) பட்டரொருநாளிவ்விடத்தை யருளிச் செய்யாநிற்க, பிள்ளை விழுப்பரையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரையருமிருந்தார்களாய் அநுஸந்தித்தார் நெஞ்சிலேயிருன்படியும்படியான திருமேனியும் என்றருளிச்செய்ய நஞ்ஜீயர் “இன்னொன் றறியேன்” என்னப்பண்ணுகையாகாதே என்றருளிச்செய்தருள் “இவ்வார்த்தை சொன்னா ரா? என்ன; ஜீயர் என்றவர்கள் சொல்லி நூற்றப்பதின்கர்த்தவ்னருகே. பிறந்து இவ் வளவும்வந்து இன்று மகக்கித்தையுபகரிப்பதே! என்று கொண்டிடி யருளினாராம்.

(95. பா. யாதானுமோராக்கை—அவதாரிகை)

41. இவ்விடத்திலே ஜீயர் குறியாகவருளிச்செய்வதொரு வார்த்தையுண்டு. திருக் கோட்டியூரிலே பட்டரொழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அங்கே ராமாநுஜதாஸனொன்றொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் அடியேனுக்குத் திருவிருத்த மருளிச்செய்யவேணும் என்ன, பெருமானைப்பிரிந்த சோகத்தாலே நானொன்றுக்கும் சுஷ்மனல்ல; ஜீயரே நீருளிச்செய்யும் என்ன ஜீயருமருளிச் செய்து கொடுப்போகாநிற்கச்செய்தே வளவன் பல்லவதரையொன்று திருக்கோட்டியூர்நம்பி

ஸ்ரீபாதத்தையுடையாரொருவர் அதுஸந்தித்துக் கொடுபோந்தாராய் அவரிப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே கண்ணுங்கண்ணீருமாய்ப் புளகிதகாதாராயிருக்க இதைக்கண்டு பாடிடில் வார்த்தைகள் சொல்லுவது, இனிப் பூணங்கித்தமாதாத்திலே வித்தாளீரி! என்ன; நம்பியெனக்கு ஹிதமருளிச்செய்தவந்தாத்திலே எம்பெருமான் திருமுன்பே யிப்பாட்டை நான்தோறும் விண்ணப்பஞ்செய் என்றருளிச்செய்தார். அதை யிப்போது ஸ்மரித்தேன் என்ன அவ ரிதிலேதேனு மருளிச்செய்யும் வார்த்தை கினைத்திருப்பதுண்டோ என்ன, அதெனக்குப்போ காத, இப்பாசுரமாதாத்தை கினைத்திருப்பேன் என்றாராம், நம்பியாதரித்த பாட்டாகாதே யென்று ஐந்தாறுநாழிகைபோது இதையே கொண்டாடியருளிச்செய்தார்.

(98. பா. துஞ்சாமுனிவரும்)

42. (இமையோர்தமக்கும் செவ்வேநெஞ்சால் கிணையரிதால்) அரையனுக்குப் போகிறபாலை யோரிடையன் கனவுகண்டான் என்று கட்டியடியாநிற்கப் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் கண்டு பரவசராயிருந்து இத்தால் வந்ததுக்கெல்லாம் நான்கடவன் என்று விடுவித்துக்கொண்டாராம்.

(99. பா. ஈனச்சொல்—அவதாரிகை)

43. ஆழ்வான் திருவாய்மொழி நிர்வஹிக்கப்புக்கால் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் அதையித்தைப் பூணங்கித்துச் சிதிலராவர். அதைக்கண்டு கூரத் தாழ்வானாய் மஹாபாஷ்யங்கற்று சதுர்சாமாக வென்றை நிர்வஹிக்கிற வெங்களைப்போலன் றக்கே பகவத்குணப் பூணங்கத்திலே சிதிலரம்படி பிறந்த உம்முடைய ஐம்மொரு ஜன்மமே என்றானாம். ஆழ்வான்தான் வீராணத்திலேயொரு பெண்பிள்ளை புக்காளாய் மடியிலே வைத்துக்கொண்டிருந்து *கள்வன் கொல்பானறியேன் கரியானொருகாளைவந்து* என்று சந் தைசொல்லுவிடாநிற்க மேற்சந்தையிடமாட்டாதே மோஹித்து விழுந்தான். இப்படியிருக்கிற வனிறே தன்னை வன்னெஞ்சனாகி வார்த்தை சொன்னான். ஸ்வாமிகள் திருமழிசைதாஸராய் நஞ்சியரை பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலாச்சாயிப்பித்தாராய் அர்த்தாத் அவரும் தாமுமாகப் பகலிருக் கையிலே போயிருந்து அவரும் தாமுமாகத் திருவாய்மொழியோதாநிற்க ஆண்டான் பின் னிட்டுச் சென்றானாய் அவனைக்கண்டு நஞ்சியர் எழுந்திருக்கப்புக, வேண்டா என்று கைகனித் துக்கொடுவந்து நீங்கள் கோயிற்குழைத்தனமடிக்கிறபடி யிதுவோதான் என்ன; திருவாய் மொழியோதிற்று ஸ்ரீபாதத்திலேயாயிற்று என்றாராம். பகலெல்லாம் பாஷ்யத்திலே அந்யபா ராயிருப்பர்; இரவமுதுசெய்து பள்ளிக்கட்டிலிலேயேறியருளினால் சந்தைசொல்லவாராயோ என்றழைப்பர். முந்துற சந்தைசொன்னால் புளகிதகாதாராவர்; இரண்டாஞ்சந்தைக்குச் சிதில ராவரென்று; எ.கேனுமொருகால் புக்காராகில் நாலிண்டு ஒலியல்கொண்டு பரிமாறவேண் டும்படியாயிற்று கண்ணீர் வெள்ளமிடும்படி. பெருமான் அமுதுசெய்யும்போது இன்னதனை கறிவமுதும் நெய்யமுதுமென்று கடக்கிட்டு அவைதன்னை யமுது செய்வதற்கு முன்னேயும் எனக்குக்காட்டி அமுதுசெய்தாது மெனக்குக்காட்டிக்கொடு போங்கோள் என்றாராய் அவர்களும் திருவுள்ளத்திலோடுகிறதறியாதே அப்படிசெய்து கொடுபோந்தார்களாய் இப் படியாறுமாஸம் சென்றபின்பு ஒருநாள் பார்த்து இத்தையொருநாள் குறியழித்திட்டுவைத் தாலாகாதோ என்றருளிச்செய்தாராம். இடம்பியாச்சான் ஆழ்வானோடே திருவாய்மொழி கேட்கிறநாளிலே ஒருநாள் ஸ்ரீபாதத்திலே புகும்போதிலே தாழ்த்தப்புக என் நீ வைகினாயி! என்ன, ஆழ்வான் பாடே திருவாய்மொழிகேளாநின்றேன் என்றானாய் இன்றென்ன திருவாய் மொழி நிர்வஹித்தான் என்று கேட்டருள, பிறந்தவாறு என்றானாய் அந்நினைவார்ந்தை களென் என்ன; ஒரு வார்த்தையுமில்லை என்றானாய், நீ கேட்டபடியென் அவன் சொன்னபடி யென் என்ன, நிர்வஹிப்பதாக ஆரம்பித்து இயல்சொல்லி அனந்தாம் ஆழ்வாருடைய பாவச்

யத்தை யநுஸந்தித்து நெடும்போது கண்ணுங்கண்ணீருமாயிருந்து இவ்வாழ்வாருமொருவரே! இவர்க்கோடுகிற ஸாவஸ்தி நாமிருந்து பாசுமிதெகயாவதென்!; என்று இற்றைக்கு கிட வாகாதோ என்று விட்டான் என்ன; என்னபாமசேதனனோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(பாசுவ்யாக்யானம்)

44. (அல்லாலில்லை) ஒருவிசை திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருநாளுக்கு நடந்தவிடத்த இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்வதாக ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலத்தே எம்பெருமானாயுங் கொண்டு புக்காராய் திருப்பணிசெய்வானை நத்தனங்கே புறங்கிக் குறட்டைவிடாநிற்க அவனைக்கண்டு அகர்த்தப்பட்டோம் என்று அவ்விசைக்குத்தவிர்ந்து பிறற்றவிசையிலே வித்தை நம்பியிருளிச் செய்கக் கேட்டருளி ஆழ்வானகத்திலே அமுதசெய்திருக்கிறவளனிலே உச்சிவெய்யிலிலே வந்து புகுந்து நம்பி இவ்வர்த்தத்தை யொருவருக்குஞ்சொல்லாதேகொள் என்றருளிச் செய்தார்; உனக்கிது சொல்லாதிருக்கமாட்டேனிறே என்று ஸஹகாரிநரபேரடியத்தை யருளிச்செய்தாரிறே.

[இனி, திருவிருத்தத்திற் ற நம்பிள்ளையீட்டிலுள்ள ஐதிஹ்யகிர்வாஹங்கள்—]

(பாவேசம்) ஆழ்வார் முக்தரென்பர் சிலர். அருளாளப்பெருமானெப்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தையாச்சியித்தாரொருத்தர் முக்தபாயரென்பர்; அங்குள்ளாரிலேயொருவரை கீர் போய்ப் பிறவும் என்னப் பிறந்தாரென்பார்கள் சிலர். வக்திப்பாதத நம்பி எம்பெருமான் தானே வந்தவதரித்தா னென்பர். இப்படி சொல்லுகைக்கடி ஆழ்வாருடைய பாவாவிருக் கும்படி.

(1. பா. பொய்நகின்றஞானமும்)

1. (பிறந்தாய்) இதுக்குமுன்பு பிறந்தபிறனிகள் கார்யகாமாகாதே உடுத்த விவாலிய லோடே போனவத்சனையன்றோ? அது உனக்கு இன்று தலைக்கட்டவன்றோ புகுகிறதென்று பட்டாருளிச்செய்தாரென்று ஸ்ரீவத்ஸாங்கதாஸர் சொன்னாரென்றருளிச்செய்தார்..

(3. பா. குழற்கோவலர்)

2. கீழ்த் தாம் பகவத விச்லேஷத்தாலே கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருக்கிறவிரும்பு வைஷ்ணவர்களுக்கினிதாயிருக்கிறபடி உயக் கண்டு அவ்வுழியாலே தம் தலையத் தாமே யநு பகித்தாரென்றதே; இப்படி பகவத விஷயத்திலே யவகாஹித்திருக்கிற நமக்குக் கேவலம் மாகண நுஸந்தானமாதரோயாய் கிடுகிறதோ? பாற்றயவயிச்சலேஷமும் பெற்றுவிடுகிறதோ? என்று திருபலைநம்பி பணிப்பென்று பிள்கே திருநறையூரையாருளிச்செய்தார். அங்குனன் திக்கே, பாதமதர்சனத்திலே அநாதிகாலம் ஸாஸநை பண்ணிப்போந்த பாக்ருதிப்பாச்சுருதங் களை கிடுகிக்கவேனுமென்று கால்கட்டப்பண்ணின விஷயம் ஸாஷாத்கரித்தவன்று ஸாத் மிக்குமோ ஸாத்மியாதோ என்றாரென்று பட்டாருளிச்செய்வொன்று ஜீயர். கீழியண்டு பாட்டாலும் பகவத்சேஷத்வத்தளவிலே நின்றாராய் இதிலந்த சேஷத்வத்தி னெல்லை நிலமாந் பாகவதசேஷத்வா நுஸந்தானத்தாலே இனியாகிருரென்று பிள்ளையருளிச் செய்யும்படி.

(8. பா. காண்கின்றனகளும்)

3 *பண்டிவரைக்கண்டறிவதெவ்வூரில் என்னக்கடவதிறே ஸ்வாபாபிக சேஷத்வத் தாலும் முகத்தில் தண்ணளியாலும். பாதமதர்சனத்திலே முன்பே இவரைக்கண்டோம் போலேயிராநின்றதே என்னப்பண்ணும். நெடுநாள் ஸம்ச்சலேஷம் வருத்தமானால் பிள்ளை

யொருநாள் கண்டால் அப்படியவரைக் கண்டறியோம் என்னும்படியாயிருக்கும். இரண்டிடத்திலும் சப்தமொன்றாயிருக்க இது எங்ஙனே விளங்கும்படி என்ற நான் ஜயரைக் கேட்க “என்றே பயில்கினரூளால்” என்னு நின்றது கண்டிரே என்றருளிச்செய்தாரென்று பின்னையருளிச்செய்வார்.

(கச்சியில் கலாபனையில்) ஒருநாளெம்பெருமானார் முதலிகளெல்லாரோடும்கூட எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே திருக்கச்சிநம்பி செய்கிறதென்னென்றாராய்ந்து வருவாரில்கையே என்ன கடுக ஒருவரும் நான் போகிறேனென்ற எழுந்திருந்தாரில்கை; பிறரைநான் விடவே கோபெரியாய்ப் பி வந்து தாமழைக்கிறபடியே எம்பெருமானார் யாழ்த்து நான் பெருமாள் கோயிலிலே பெருமானைத் திருவடிதொழுது வாராநின்றேன் என்ன; நிக்ஷதிக்கலாம்படியன் திறே பாரவமிருப்பது; எழுந்தருளலாகாதோ என்ன; அங்கேபோய் அவரிருக்கிறபடியறிந்தபேரா, திருநாளணித்தாயிருந்தது போகிறதென் என்ன, நான் வந்தகார்யந்தலைக்கட்டிற்று; இனித்திருநாளுக்கு நிற்கவொண்ணாது என்ன; இப்படியே போய் வாவல்லாரில்கையே என்ற விடத்தில் நான் என்று எழுந்திருந்தாரில்கை அத்தாலே இவர்க்கிதுவோ கருத்தென்று போந்தேன்; அது தலைக்கட்டிற்று. இனிப் போகவமையும். என்றாராம்.

(9. பா. திண்பூஞ்சுடர்)

4. (ஸ்வாபதேசம்) ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வத்தைக்கண்ட வைஷ்ணவர்கள் பக்கல் பரிவாலே பிரியிற்செய்வதென்னென்று அதிசங்கையுப்பண்ண இவ்வதிசங்கை தானே சமிக்கிறதென்று ஆறியிருக்கவொண்ணாதே; பரிஹரித்தல்லது நிற்கவொண்ணாததசா விபாகத்தைச் சொல்லுகிறது. பண்டெழுந்தருளியிருக்கிற நாளிலே எம்பெருமானார் இங்கே சிவவெறுப்புண்டாய்த் திருமலைக்கெழுந்தருளவதாக நினைத்தருளி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்குச் சிவ நெல்லுக் கொடுக்கைக்குப் பிள்ளையுறங்கா” கில்லிதாண்டி பாடேறத் திருக்கையிற் சாத்தின திருப்பவிதரத்தை வாங்கிக் கொடுத்தருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவனுமங்கே செல்ல பிள்ளை * காண் கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும்* என்கிறபாட்டைய நுளந்தித்துக்கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருக்க; பிள்ளைக்கு வந்தகார்ய மறிகிக்கவல்லாரில்லாமையாலே ஸ்ரீபாததேறவார்; எந்தான் கடுகவந்தாய்? நெல் பெற்றறியேயோ என்ன; அறிகிக்க வளவாயிராதே காண்கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும் என்கிற இத்தைச்சொல்லி மூடிக்கொண்டு கிடந்தார் என்ன* வண்பு மணிவல்லி யாரே பிரிபவர்தாம் என்னமாட்டிற்றறியேயோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(10 பா. மாயோன்)

5. ஸ்வாபதேசம்—திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கு நடந்து மீண்டெழுந்தருளும் விசைதோறும் மாராச்சிப்புரத்தளவும் வழிகிட்டுப் பிள்ளையும் மீளவது அதிலொருவிசை போகாநிற்க, ஜலகார்யத்துக்கெழுந்தருளி நிற்கச்செய்தே எனக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்க வாவதொன்றருளிச்செய்யலே னும் என்ன; ஆளவந்தார் ஸ்நானார்த்தமாக இழிந்து அகமர்ஷணம் பண்ணிக்கிடக்குப்போது ஆமைமனையைக்கவிழ்த்தாப்போலேயிருக்கிற முதலுபுறத்தை அவருடைய உத்தியும் நோக்கும் மாறினபின்பு எனக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பன்; நீருமத்தையே தஞ்சமாக நினைத்தியும் என்றருளிச் செய்தாராம்.

(11. பா. அரியனயாமின்று)

6 (அரியன) இப்பெரிய திருநாளிலே இதொரு திருவேகாதசி எங்கே தேடி எடுத்தகோன் என்று பட்டாருளிச்செய்தார்.

(14. பா. ஈர்வனவேலும்)

7. (விசம்பூர்தேர்வன) இதுக்கிரண்டுபடியாக அருளிச்செய்வார்; லீலாவிபூதியாகக் கொண்டு ஆவதழிவதாற்ற விபூதிபோலன்றிக்கே என்றமொக்கையோடி விபூதியாயிருக்கிற

கித்யவிபூதியினுள்ளாராலே தேடப்படுவனவாயுள்ளன. பகவதனுபவமொழிய வேறென்று நெஞ்சிற்படாதபடி யிருக்கக்கடவவவர்களும் வந்தாதரியாதிற்பர்களாயிற்று இவரை, அன்றிக்கே பாமபதமென்றொரு விபூதியில் காமனாஜை நடையாடாகே கிடக்கிறதென் னென்று அதை இங்கே நடத்தப்பார்ப்பனவாயுள்ளன; பகவதவ்யதிர்க்கங்களைப் பற்றி வரக்கடவ காமத்தையிறே கிஷேதித்தது; இதுக்கதுருணவிஷயமா னுள் வருக்காபமுண்டே.

இதுக்கு ஸ்வாபதேசம்—கண்ணென்கிற இடமெங்கும் ஞானமாக நிர்வஹிப்ப னாய் பிள்ளைதிருநறையூரையர்.

(15. பா. கயலோநுமகண்கள்—ஸ்வாபதேசம்)

8. [தத்பக்தைர்வா ஸமாகம்] மேல்நாட்டிலே கேசவதீக்ஷிதருடைய அகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தருளிச்செய்ததாகப் பிள்ளையருளிச்செய்யும்படி; அந்த உத்தேசம்மானது தானே வித்திக்கிலும் வித்திக்குங்காணென்று. இந்த (வா) விகல்பத்திலன்றிக்கே பகவத்யா வ்ருத்தயார்த்தமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு வந்தான்தான் பூர்ணமாவது; இவ்வளவுவாராத வன்று கீழ்ச்சொன்ன பக்திதானும் அஸ்ப்யமிதே.

(16- பா. பலபலவழிகள்.)

9. ப்ரீகுஹப்பெருமானோடு சின்றுனாகில் இவனுக்குக் காலம் நெடுகுவானென்? என்று பிள்ளைகேட்டருள; ஸம்ருதிக்கு உத்போதகருண்டானால் காலம் நெடுகமத்தனையிறே னன்று தீயருளிச்செய்தார்.

(22. பா. கோம்பார்தழைகை)

10. (சிறுநாணெறிலிலம்) இப்போது கையில் கில் இல்லாபையேயன்றிக்கே முன்பு கிறிபிடித்த தழும்புகூடக் கண்டிலேயே! இவர்கள்தான் வீரபத்திகளாகையாலே கையைக் கண்டபோதே அறிவர்களாயிற்று. அன்றியே சிறுநாணெய்யப்படுவான் கிங்கையுடைய ரல்லென்றும் நிர்வஹிப்பார்கள்.

(23. பா. புனமோபுனத்தயலே)

11. (புனத்தயலே வழிபோரு மருகிணையேன்) ஆப்பான் திருவழுந்தாரையர் மச்சிலே பிள்ளை திருநறையூரைய ரிப்பாட்டையருளிச்செய்யாநிற்க சிலப்பகாமாய் உகந் தருளின சிலங்களைக்குமுண்டாயிருக்கத் திருப்புகளிக் கீழிட்ட வழிபோய்க் கெட்டேன் என் கிருனென்று.

(25. பா. எங்கோல்வளைமுதலா.)

பண்டுய்யக்கொண்டார் பக்கலிலே பலரும் வ்யவஹாரம் கேட்கச் செல்லுவர்களாய் அதிலே மாளாளப்பெருமாளென்பாறொருவனுப் வேறேயொருதானரும் வழங்குக்கேட் கச்செல்ல அவரைக்கண்டு தாமிருந்தகிடத்தை யவருக்குக்கொடுத்துக் கடக்க நின்றாராம். அவர்தாம் தமக்குள்ளவை யறிந்திருப்பரிதே. எல்லாரோபாதி யிவரும் அறிந்திருப்பவென் றிருப்பரிதே; அவரிதறியாமல் பிள்ளையறிந்திலையோ வென்ன; என்னாலேயும்மை யறியப் பேமோ *எஷகர்த்தா ந க்ரியதே காணஞ் சாதா பெனருஷம், யோஹ்யேநம் புருஷம் வேத தேவா அபி க தர் கிது;* பிரானே உர்மை யறியாமைக்கு யோக்யதையுடையார் தேவர்க ளன்றோவென்றாராம்.

பண்டு ப்ரீபக்தப்ரியமென்பாரொருவர் இவருடைய பகவத் கிஹத்தாலே வந்த ஆற்றுமையை யநுஸந்தித்து ஆழ்வீர் என்பட்டிரென்பட்டிர் என்று திரிவாரம்.

(33. பா. அருளார் திருச்சக்கரம் அவதாரிகை.)

12. பட்டர் கிவாஹப்பார்தான ஸமயத்திலே ஆண்டாரை ஆழ்வானுக்கு பிள்ளை கள் கிவாஹப்பாராயிருக்க இதுக்கொன்ற கிசாரியாதேயிருக்கிறதென்னென்ன; பகவத்

குடும்பத்துக்கு என்னைக் கையச்சொல்லுகிறாயோ; வேணுமாகில் கோயிலிலே பெருமாள் பாடே வாக்காட்டுகிறாய் என்ன. பிறற்றாள் ஆழ்வான் வாசியாநிற்கச் செய்தே இவர்களைப் போகவிட்டாள்; பெருமாள் ஆழ்வானைப்பார்த்து ஒன்று சொல்லுவாய்போலேயிருந்தாய் என்ன; இவர்கள் விவாஹப்பார்த்தொன்றின்மூலம் என்ன; பின்பு இஃண்டு மூன்று நாளைக்குள்ளே மன்னியைக்கொடுவந்து நீர் வார்த்தார்கள்.

(பாசர் வ்யாக்யானம்)

13. கனித்தனியே நூற்றுவனாயும் சுழற்றி யெறியவல்ல பர்த்தாக்களுமிருக்க தூஸ்தனான க்ருஷ்ணனை ஸ்மரிப்பாரென்ன? என்றானவந்தானைக்கேட்க; அறிந்தேமே பண்டே யொரு சுருசுருப்புண்டுபோலே காணும் கேட்டுவைப்பது என்றருளிச்செய்தாராம். அதாவ தென்னென்னில் *ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந் ஹரி: என்று ஆரோனும் சொல்லிவைத்தாருண்டு போலேகாணும்.

(34. பா. சிதைக்கின்றதாழியென்று)

14. (தன்சோடியாலுதைக்கின்ற) பட்டரிவ்விடமருளிச்செய்யாநிற்க விழுப்பனையர் இவளும்மணையுதைக்கிறது அவனறிந்தானாகில் அவனிதினுள்ளே புகுந்து வ்யாபித்து தில் லாநே என்ன? அவன் புகுந்து வ்யாபிக்கவேணுமோ; இவள் காற்பட்ட மணல் பாதத்வ மாகாதோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(36. பா. துழாடுக்குழ)

15. (இலங்கையித்யாதி) அபிமதவிஷயத்துக்காக அவ்வாணையழித்து உள்ளேபுக்கு உபகரித்தவரிப்போது பிறர்நோவு தமக்குப் போதுபோக்காக புத்திபண்ணியிருக்கிறார்களே என்று வியப்பாருளிச்செய்யும்படி. அங்கனன்றிக்கே வரபவத்தாலே ஒருவாஸழிக்க வொண்ணாத அரணையுடைத்தான அரணையழித்தத ஒருத்திக்காகவென்றிருந்தோம்; அதங்க னன்றியே இங்ஙனே கட்டளைப்பட்டு தர்சனீயமாயிருக்கிறதென். என்னும் பொருமையாலே அழித்தாரித்தனை; அப்படி நம்முடைய ஸ்தரீத்வத்தால்வந்த அரணையழிக்கைக்காகவல்லது நம்மோடே ஸ்நேஹமுண்டாயல்ல என்று திருமலைநம்பிவார்த்தை.

(38. பா. கடமாயினன்கழித்து அவதாரிகை)

16. குருகைகாவலப்பனை ஜகதீச்வர்களுக்கு ஸம்பந்தமிருக்கும்படியென் என்று கேட்க; இஜ்ஜகத்துக்கு மிவ்விச்வானுக்கும்நீயே கேட்கிறது? என்றான்; இத்தால் *சரீரம் யத வாப்கோதி யச்சாப்யுத்தக்ராமதீச்வர: என்று இங்கரியாதிகளோடே கூடி உபசயாத்மகமா ிருந்துள்ள இச்சரீரமாகிற விஜ்ஜகத்துக்கு ஜீவாத்மாவை ஈச்வானாகச் சொல்லாவின்றதிறே; இச்சரீரத்துக்கும் ஈச்வானுவாத்மாவுக்குமுண்டான ஸம்பந்தம் யாகொன்று அப்படி இச்சரீரசரீரிபாவம் ஜகதீச்வர்களுடைய ஸம்பந்தமென்று உத்தாஞ்சொன்னான்; அவன் தானே எனக்கு எம்பெருமானை ஸ்மரிக்கைக்கு விரகு சொல்லவேணும் என்ன; காணுனக்கது சொல்லுகிறேன், நீ யெனக்கு மறக்க விரகு சொல் என்றான். ஆவதென்னென்னில்; ஒரு பதார்த்தத்தைக்கண்டால் அதினுடைய வஸ்துத்வநாமபாக்த்தவங்கள் அவன் அர்தாத்மதயா நிற்கிலல்லது அவற்றுக்கிலையிறே; விசேஷணம்சம் தோற்றுகிறக நினைக்க விரகுகேட்க வேண்டுவதோ என்றபடி.

(51. பா. மனோகோண்மேத்தா அவதாரிகை.)

17. [சுகைர் ஜகாம ஸாபேசு:] இத்தை ஸாவேசு: என்று திருத்தி கீழ்கிழியாலே பார்க்கப்போனொன்று பொருள் சொன்னபடியாலே அதை பட்டர் கேட்டருளி அத வேண்டானான்; கீழ்க்குந்தபாடத்தனக்குப்பொருள் சொல்லலாகத்தான் என்று இங்ஙனம்

னங்களைக்கொண்டு பின்னையை முடிசூட்டிக் காணப்பெற்றிலோம் என்னுமபேசுஷயோடே போனார் என்றருளிச்செய்தார்.

(பாசுர வ்யாக்யானம்)

18. [ஸ்வபாவே ஸௌம்ய திஷ்டந்தி] பெருமாள்மார்பை நிரப்ப வில்லைவலித்துக் கொண்டு நிற்கச்செய்தே கடல்சிவந்தமாலையும் ரத்னபாணங்களுமாய் வந்ததென்று இவ் விடத்தை பட்டர் வாசியாநிற்க புலி சேற்றாற்போலே சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வந்து சேறிநிற்க இதுக்கிப்போதித்தரிப்பென்? என்ன; கிணற்றில் நீர்கொடுத்து அதைச்சுடப்புக்காநின்ற தோ? நம்மை அச்சமுறுத்திக் கார்யங்கொள்ளுமித்தனை; நம்மை முடியநலியப்புகுகிறோ என்று ராமப்ரக்ருதியை யறிவானொருவனாகையாலேகாண் என்றருளிச்செய்தார்.

(52. பா. அழைக்குங்கருங்கடல்)

19. (வார்கின்றதே) பிராட்டியும் ஸர்வேச்வரனும் ஸம்சுலேஷத்திலே யாரம்பிக்க முழிப்பிராட்டி இதுகண்டு பொறுக்கமாட்டாமையாலே அழுகிறுளாயிருக்கிறது; அவளோ டே இவன் கலந்தபோது அவயவியோடே கலந்தாற்போலே இவர்களிருக்கையும் இவர்க ளோடே கலந்தபோது அவன் தன்னுடைய பாஹுத்ருஷ்டிகளோடே கலந்தாற்போலே நினைத்திருக்கையும் இவர்களுடைய ஸ்வரூபமாயிருக்கும்; அபரிச்சிந்த விஷயமாகையாலே எல்லாருங்கூடிய பவபிக்கவேணும்; இருவர்க்குப்பாத்தம் போராத சக்ரவர்த்தியங்களி லுண்டான ஸாபத்யத்தில்விஷயத்திலே யுண்டாகச்சொல்லிற்று, இது உபபந்தமாய்ப்படி யென்? என்ன; இச்சோத்யத்துக்கு முன்புள்ள முதனிகள்—தானுமவனுமான போகத்துக்கு ஸாக் சந்தனாதிகளோ பாதியாயிருக்க என்னையாதரித்துப்போவதே என்றின்னதாகிருள் என்று பரிஹரிப்பர்கள்; ஆளவந்தாரித்தைக்கேட்டருளி வடிவ்னையில்லாமலாமையும் நீரிலே நடுங் கும்படி கடலிலேகொண்டுபோவதே! என்று முழிப்பிராட்டியழுகிருள் என்று அருளிச்செய் வர். இத்தை பட்டர்கேட்டருளி இதெல்லாம் வேண்டாகாண்; அதுபபந்தமாயிருப்ப தோர்த்தத்தைச் சொல்லவே இதெங்கனே கூடும்படி என்று தலைமகள் நெஞ்சிலே பட்டு விசாரித்து நிர்ணயிக்குங்காட்டில் அவன் வந்து கொடுகிற்கும் என்னும் விரும்பத்தாலே சொன்னாராகவமையுங்காண் என்றருளிச்செய்தார்.

(53. பா. வாராயினமுலையாள்)

20. [மூலாமைக்காப்பதோர் மன்னுமருந்தறிவிரில்லையே] இதுக்கு பட்டர் நாட்டி லோரந்தாஸிகரில்லையோ என்கிறார் என்றருளிச்செய்தார். இவ்வார்த்தைக்கேட்டபோது பின்னை திருநறைப்பூரையருள்விட்டாரடைய வித்தாய் நாலேந்தநாழிகைப்போது வேறொரு வார்த்தைக்கிடங்கொடாதே கொடாபடி அவர்கள் பட்டபாடுகாணும் என்று பின்னையரு ளிச்செய்வார். *வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன் என்கிறபாட்டை பட்டருளிச்செய்யா நிற கச்செய்தே பின்னை திருநறைப்பூரையர் அதிலே சில வார்த்தையைக்கேட்டு இதுக்குமுன்பு ஓர் சார்யர்கள் பக்கலிலுமிவ்வார்த்தை கேட்டறியோம் என்றகொண்டாட; பின்னாய்! பண்டு யிப்படிச்சலாகித்தாருண்டுகாணும்; ஒரு திரியக்கை வளர்த்துத்திருநாமங்களைக் கற்பித்து பின்னை யது சொல்லக்கேட்டு அதின்காலிலே விழுந்தாருமுண்டுகாணும் என்றார். நீருமக்குவேண் டின நிலையிலே எங்களைச்சிலாகியும்; உம்மையநுபவிக்குமது எங்களுக்கிழவாகாதொழியுமத் தனையே வேண்டுவது என்றாராம். உடையார் ஸுபாம்மண்யபட்டர் எம்பெருமானார் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே இக்கேவந்து திருப்புன்னைக்கீழே பெருமானை ஸேவியாநிற்க எம்பெருமானாைச் சிலர் வந்ததுவர்த்திக்கிறபடியைக்கண்டு நான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறதொரு வார்த்தையுண்டு என்றார்; அதுகென்? என்ன; ஸர்வேச்வரன் திரு

முன்பே நம்மைச்சிலர்; தெண்டனிடானின்றார்கள் அவர்கள்தான் விவாகிதருமாயிராநின்றார்கள்; நாமும்கேண்டா என்கிறிலோம் இதுக்கடியென் என்ன; இதுதான் கேட்கவேண்டுவதொருவார்த்தையாகிலும் நீர்கேட்கக்கடவீரல்ல என்ன; எனக்கு வாசியென் என்ன; ராஜவேவை பண்ணித்திரிந்தவான்றோ? ராஜாவின் பக்கலிலொருவன் கார்யங்கொள்ளவந்தால் அவனுடைய பாதுகைகளையெடுத்துத்தலையிலே வைப்பாநின்றால் அவை நீயென்னைத்தலையிலே வைக்கவேண்டா என்னாதே; அவன்தானவற்றைக் கொண்டாடுகிறானோ? அவற்றைக்கொண்டாடுகிறானிலைவ கார்யம்செய்யவேணுமிதே; ஆனபின்பு இத்தால் பரிதனாவான் ராஜாவன்றோ என்றருளிச்செய்தார்.

(56. பா. வியலிடமுண்ட)

21. (பிரானார்) எம்பெருமானொழுகுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருக்கிறவர்கள் தமக்குத்தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதென் என்றுகேட்க; வங்கிப்புரத்துநம்பி யிருந்தவர் *மூடோயமல்பமதி:* என்கிற கஷ்டாபந்துவின் வாசியானோ என்ன; அதொண்ணாதுகாண் *பண்ணதே* என்றென்றுண்டு அதிலே ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரம்பினாய் விழவேணுமிதே; நம் தலையிலே ஏதேனுமொரு அம்சமொதுங்கில் செய்து தலைக்கட்டுகையிலுள்ள அருமையாலே அதிழுவோடே தலைக்கட்டுப்படியாயிருக்குங்காண்; இத்தலையிலே நாம்சமொதுங்கில் அது அபாதிஷேதத்திலே ஒதுங்குமத்தனையல்லது ஸ்வதந்தராய் நின்று பலபிரதமாக மாட்டாதாயிதே யிருப்பது; ஆனால் பின்னை நினைத்திருக்கவேண்டுவதென்? என்ன; காளியனுடைய வார்த்தையை நினைத்திருக்குமத்தனை என்றருளிச்செய்தார்.

(60. பா. முலையோமுமுமுற்றும்)

22. (கடல்மண்ணெல்லாம் கிலையோவென மிளிரும்கண்) இத்தை பட்டரருளிச் செய்யாநிற்க எல்லாவவயவங்களுடையவும நிரம்பாமையைச் சொல்லி இவற்றினுடைய பெருமையைச் சொன்னால் கிருபாமாயிராதோ என்று ஜீயர்கேட்க; இதிலும் சிறுமையைக்காணும் சொல்லுகிறது; இங்கனே சொல்லவாதுதானாயின்று நானேகாணும்; பின்னையது தானும் சொல்லவொண்ணாதுகாணும் என்றருளிச்செய்தார்.

(72. பா. சூழ்கின்றகங்குல் அவதாரிகை)

23. இவ்விடத்திலே அமுதனார் ஒரு கதை சொல்லுவார்;—ஒரு ஸாது பராமமான் காட்டிலே தனியே வழிபோனாய் அங்கே ஒருபசு தொடர்ந்து வந்ததாய் ஒரு மரத்திலே யேறியிருந்து இத்தாலேவந்த நலிவைப்போக்கி நம்மை ரக்ஷிப்பாராரோ என்கிற ஸமயத்திலே ஒரு புலிவந்து தோன்றி பசுவையும் கொன்று அதினுடைய ரக்தத்தையும் பானம்பண்ணி இவன் முன்னேவந்து தண்டையை முறுக்கியிட்டிருந்ததாய் பசுவேயாகில் பாரணாக்ஷணம் பண்ணிப்போகலாயிற்று; இனி இதின் கையில் வதத்தை நோக்குகையென்றொரு பொருள் கையாகாதே என்றான் அதுபோலே இங்கும்.

(75. பா. உலாகின்றகேண்டை)

24. (அம்மானித்யாதி) பின்னை திருநறையூரையர் அடியார் நிலாகின்றவைகுந்தமோ வையமோ என்றிருக்கிறார்காண் என்று பணிப்பர்.

(80. பா. சீரரசாண்டு)

25. (எம்மை நீத்து வஞ்சித்தோரசே) உபய விபூதிக்கும் தனித்தனி கடவானை வோபாதி யென்னை யகற்றி முடிக்கைக்குத் தனிமுடி சூடியிருக்கிறவனே என்று பிள்ளான், என்னுலவ்ளது செல்லாதாபுபோலே கலக்கவல்லாடுன்னோபாதி யில்லை என்றிதுக் குத்தனிமுடி சூடியிருக்கிறவையற்றவையாய்.

(82. பா. எரிகோள் செந்நாயிறு அவதாரிகை)

26. ஜீயர் எனக்கிப்பாட்டு அநபிமதமாயிருக்கும் என்றருளிச்செய்வர். உருவே ளிப்பாட்டிலே ஸர்வேச்வரனுடைய திருக்கண்கள் பாதகமாகிறபடியைச் சொல்லுகிறது, இவனுடைய ஆற்றாமையுண்டாகிலிறே இப்பாசும் சென்னால் ஸாத்திப்பது.

(83. பா. விளரிக்குலன்றில் அவதாரிகை)

27. பட்டரிவ்விடத்தையருளிச்செய்யாநிற்க நஞ்சியர் ஸ்ரீராமாயணத்திலிவ்விடத் துக்குப்போலியாக வருளிச்செய்யலாமிடமுண்டோ என்றுகேட்க இளையபெருமாள் பிராட் டியைக் கொண்டுபோய்விட்டுப் போந்த வந்தாரம் அவளுடைய ஆர்த்தத்வனிகேட்ட ஸ்ரீ வாஸ்மீகி பகவானுக்கு அத்திருத்தாயார் படியுண்டு என்றருளிச்செய்தார்.

(பாசுரவ்யாக்யானம்)

28. (முன்றில் பெண்ணை) முன்றிலென்று முற்றத்துக்குப்பேர்; வாசலுக்கும்பேர்; முற்றத்தில் பனை நடலாமோ என்று இவ்விடத்தை நிர்வஹியாநிற்க வங்கிப்புரத்து நம்பியைச் சிலர் கேட்க அதுவோ இவள்கார்யம் தனிரும் முறியுமாய்ச்செல்லுகிறது என்று பணித் தார்.

(85. பா. மாணிக்கம்கொண்டு)

29. ஆழ்வான் திருக்கோட்டியூர் நம்பிபாடுதின் றும் வந்தவனந்தரத்திலே, பிள்ளாய்; எனதுள்ளான் என்னவேண்டுமவன்:தையிலே அடியேனுள்ளான் என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடி கண்டாயே என்று பணித்தான்.

(94. பா. மைப்படிமேனியும்)

30. (மைப்படிமேனியும்) பட்டர் ஒருநாள் இவ்விடத்தை யருளிச்செய்யாநிற்க பிள்ளை விழுப்பரையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரையருமிருந்தார்களாய் அநுஸந்தித்தார் நெஞ்சிலே இருளும்படியான திருமேனியும் என்றருளிச்செய்தார்; நஞ்சியர்ருந்தவர் இன்ன ரென்றறியேன் என்னப்பண்ணிற்று என்றதுபாவிக்க; இவ்வார்த்தை சொன்னார்.என்ன; ஜீயர் என்று அவர்கள் சொல்ல நூற்றுக்காதத்தவ்வுருகே பிறந்து நமக்கித்தையுபகரிப்பதே, என்று கொண்டாடியருளிஞர்.

(95. பா. யாதானுமோர் அவதாரிகை)

31. இவ்விடத்திலுருத்தோ றும் குறியாக ஜீயருளிச் செய்வதொரு வார்த்தையுண்டு; பட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அக்கே ராமாநுஜ தாஸரென்பா ரொருத்தர் திருவிருத்தமருளிச்செய்யவேணும் என்ன; நம்பெருமானைப்பிரிந்த சோகத்தாலே செவிசீபாய்ந்திருக்கையாலே நான் ஒன்றுக்கும் கூபனல்லேன்; ஜீயரே நீர் சொல்லும்தான் என்றருளிச்செய்ய; ஜீயருளிச்செய்து கொடுபோராநிற்க வளவன் பல்லவதரையரென்று திருக் கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்தை யுடையாரொருவருமித்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு போந் தாராய் அவரிப்பாட்டளவிலே வந்தவரே கண்ணும் கண்ணீருமாய் புலகிதகர்த்ருமாயிருக் கிறவித்தைக் கண்டு இப்பாட்டில் வார்த்தை சொல்லுவதினி ப்ரஸங்கமாதரத்திலே வித்தாரனிர் இதென் என்ன; நம்பி எனக்கு ஹிதமருளிச்செய்த வந்தரத்திலே எம்பெருமான் திருமுன்பே இப்பாட்டை நான்தோ றும் விண்ணப்பம் செய் என்றருளிச்செய்தார். அத்நை யிப்போது ஸ்மரித்தேன் என்ன; அவரிதுக்கேதேனும் வார்த்தையருளிச்செய்ததுண்டோ என்ன; எனக் கவை போகாது; இப்பாசுரத்தை நினைத்திருப்பன் என்றார். நம்பி யாதரித்தபாட்டாகாதே என்றிப்பாட்டை ஐந்தாறு நாழிகைப்போது கொண்டாடினார்.

(99. பா. ஈனச்சோல் அவதாரிகை)

32. ஆழ்வான் திருவாய்மொழி நிர்வஹிக்கப்புக்கால் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் கண்ணும் கண்ணீருமாய் அத்நையித்தைப் ப்ரஸங்கித்து சிதிவாய்க்கிடப்பர்; அத்நைக் கூர்த்

தாழ்வான்கண்டு மஹாபாஷ்யம் கற்று சதுர்சாமாக வொன்றை நிர்வஹிக்கிற வெங்களைப் போலன்றிக்கே பகவத்குணப் பாஸங்கத்திலே சிதிராம்படி பிறந்த உம்முடைய ஜம்பமுமொரு ஜம்மமே! என்று கொண்டாடினான்.

ஆழ்வான் வீராணத்திலொரு பெண்பிள்ளையைக் குடங்காவிட்டு *கஸ்வன்கொல்பா னறியேன் என்று சந்தையிட்டு மேலடி தோற்றமல் மோஹித்தாராம்; இப்படிப்பட்டவரிதே தன்னை வன்னெஞ்சாகச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்வாமிகள் திருமழிசை தாஸரும் நஞ்சேயருமாகத் திருவாய்மொழியோதாநிற்க ஆண்டான் தன்னைக்கண்டு நஞ்சேயமொழந்திருக்க; அதுவேண்டா, கோயில் கூழைத்தனமடிக்கிற படியிதுவோ என்ன; திருவாய்மொழியோதிற்தும் என்றாராம். பகலெல்லாம் பாஷ்யத்திலைய பாராய் இரவில் பள்ளியேறினால் சந்தைசொல்ல வாராயோவென்பர்; முதல்சந்தைக்குப் புல கிதகாத்ராவர்; இரட்டித்தால் சிதிராவர்; எங்கேனும்மொருகால் புக்காராகில் நாலிரண்டு ஒலி யல்கொண்டு துடைக்கும்படியாயிற்றுக் கண்ணநீர் வெள்ளமிடுகிறபடி.

நம்பெருமான் அமுதசெய்யுமத்தை முன்னும் பின்னுமெனக்குக் காட்டிக்கொடு போங்கோள் என்று நியமிக்க அவர்களும் கருத்தறியாமற்படி செய்துகொண்டு ஆறமாஸம் போலே சென்றபின்பு ஒருநாள் பார்த்து இத்தை யொருநாளாகிலும் குறியழித்திட்டுவைத் தாலாகாதோ என்றருளிச்செய்தார். கிடாம்பிவாச்சான் ஆழ்வானோடே திருவாய்மொழி கேட்டும் நாளிலே ஒருநாள் தாழ்த்தப்புக ஏன் நீ வைகினாய் என்ன; ஆழ்வான் பாடே திரு வாய்மொழிகேளாநின்றேன் என்ன; இன்றென்ன திருவாய்மொழி நிர்வஹித்தான் என்று கேட்டருள; பிறந்தவாறும் என்று விண்ணப்பம் செய்ய; அதிற்சொன்ன விசேஷமென் என்ன; ஒன்றும் விசேஷமில்லை என்ன; ஆகிலு நீ கேட்டபடியென் அவன் சொன்னபடியென் என்ன; நிர்வஹிப்பதாக ஆரம்பித்து இயல்சொல்லி அநந்தாம் ஆழ்வாருடைய பரவச்யத்தை யநுஸந்தித்து நெடும்போது கண்ணுங்கண்ணீருமாயிருந்து இவ்வாழ்வாரொருவரே; இவர்க் கோடுகிற மாவவருத்திக்கு நாயிருந்து பாசுமிடுகையாவதென் என்று இற்றைக்கு விடலா காதே என்றுவிட்டான் என்ன; கேட்டருளி எம்பெருமானார் என்ன பரமசேதநனோ என் றருளிச்செய்தார்.

(பாசுவாயாக்யானம்)

32. *தத்து ஸமந்வயாத்* என்கிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கநுபயக் தங்களான வேதாந்த வாக்கியங்கள் புருஷார்த்த பர்யவஸாயியல்லாமையாலே ப்ரஹ்மணி ப்ரமாணமாகமாட்டாதே என்ன அவை நிதிசயாநந்தரூப ப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவற்றுக்கு ப்ரஹ்மணிப்ரமாண்யம் கூடுமென்று பாஷ்யகாரருளிச்செய்தார்.

(அவ்ணாலிலை) ஒருவிசை திருக்கோட்டியூர்நம்பி திருநாளுக்கெழுந்தருளின ஸமயத் திலே இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்வதாக ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலத்திலே எழுந்தருளி எம்பெரு மானாயும் கூடக்கொண்டு புக்காராய் திருப்பணிசெய்வானொருவன் உறங்கிக் குறட்டை விடாநிற்க அவனைக்கண்டு அநர்த்தப்பட்டோம் என்று அவ்விசை தவிர்த்து மற்றைவிசை அரு ளிச்செய்யக் கேட்டருளி எம்பெருமானார் ஆழ்வானகத்திலே அமுதசெய்திருக்கிறவளகிலே உச்சி வெய்யிலிலே தண்டையுங்கொண்டுவந்து புருந்து நம்பி இவ்வர்த்தத்தை ஒருவர்க்கும் சொல்லாதேகோள் என்றருளிச்செய்தார்; உனக்குச் சொல்லாதிருக்கமாட்டுகிறிலேனிறே என்று ஸஹகாரிநாபேஷ்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

திருவாசிரியம்.

(1. பா. சேக்கர்மாழுகில்)

33. (கவர்தலை) அனந்தாழ்வான் திருக்கோட்டியூருக்கு நடந்த விடத்திலே பட்டலைக் கண்டு அவர் திருமேனியிலே இப்படி செய்தானாம். ஆண்டாளுக்கு முந்தற ஒரு பிள்ளை யுண்டாய் அவனையிழக்க, அங்ஙனே செய்யவொண்ணாது; இவன் ஜீவிக்கவேணும் என்று எப்பெருமானார் பெரியபிராட்டியாருக்கு நீராட்டி மஞ்சள்நீர்க்குடித்த பிள்ளையாக வளர்க்க வேணும் என்று காட்டிக்கொடுத்தருளினாராயிற்று. அந்த வாஸனையாலே 'பெரியபிராட்டி யார்மகன்' என்று தான் பட்டலை அனந்தாழ்வான் சொல்லுவது.

(6. பா. ஒலு உலகினதியல்லே)

34. (முதற்பெருங்கடவுள்) ஆதம்பாசர்வை பண்ணினதால் 'தவம்ஸ்' என்று பூமியிலே விழுப்படி சித்தானென்று இவ்விடத்தை பட்டர் வாசித்துப்போந்த காலத்திலே, இந்தான் தன்னையாச் சித்திப்பெற்ற உச்சகர்ஷாபிசுக்க, அர்த்தானந்தத்திலேயிருந்தது பொறுக்கமாட் டாமெ ஆதம்பாசர்வை பண்ணிய என்னொரு வயாஜத்தை பிட்டுத் தள்ளினானாயிருந்தது; இதுதான் வேதோபநுமதனார்த்தமாக ப்ரவருத்தமான மஹாபாரதத்திலே எவ்வர்த்தத்தி னுடைய வைசத்யமாக அழிப்பெழுதினான்? என்றுகேட்க; தான் தன்னோடொக்க உத்கர்ஷத் தைக்கொடுக்கவல்லதாயும் அதைப்பொறுக்கவல்லதாயும் பாதேவதையான பின்பு, ஆச்ரயிக் கப்படுமதாயும் பாதேவதை; அல்லாதார் ஆச்ரயணியல்லென்னுமிடம் பாகாடுக்கைக்காக என்றருளிச்சொந்தார்.

(பேயதிருவந்தாதி 9. பா. நுமக்கடியோம்)

35. [நும்கை—அருகும் ஈவநம் தெரிவுணகோம்—நுமக்கு அன்பே மிகபெருகும் இதுவென்பேசீர்] இது ஜீயர் பிள்ளை திருநறைப்பூரையர் பக்கலிற்கேட்டதாகப் பிள்ளையருளிச் செய்தார்.

(61. பா. இறைமுறையான்)

36. (இறை) லோகயாத்நையை அநுஸந்திக்கப் புக்கர்லும் அவனை முன்னாகவல்லது காணமாட்டாரை சொல்லுகிறது. சிறியாச்சான், சப்தாதிஷயங்களில் சின்னும் நாய் பிள மாட்டாதாப்போலே ஆழ்வார்கள் பகவத் விஷயத்தில் சின்னும் மீனமாட்டார்கள் என்று பிள்ளைக்குப் பணித்தான்.

(63. பா. பின்துரக்கும்)

37. பின்துரக்கும்பதா பின்னே தாக்கிற காற்றையிழந்த குள்கொண்டல, தீயபட் டும் கடலிலே புந்துக்கிடந்த வாய்மையன்—மெய்யான ஒப்பையுடையன் என்று. வாய் மைத்து என்றத்தை வாய்மையனென்று வசனத்தை மாறுடிக்கொள்ளவுமாம்; பருச்செவியு மீர்ந்தபான்படி என்று அத்யாஹரித்துக்கொள்ளவுமாம். ஒன்றுக்கு வசநவ்யத்யயம் பண் னவேணும், ஒன்றுக்கு படி என்ற அத்யாஹரிக்கவேணும்; இரண்டுமிறுக்குமொழிய உபநாநோபமேயங்களை மாறுடாகே கேடே யோஜிக்கப்போம் என்று ஜீயருக்கு விண்ணப் பம் செய்தபடி.

(82. பா. தேரிந்துணர்வு)

38. (கர்த்துருவித்யாதி) பெருமாள் மாயமாளையெய்து மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது அடிக்கொதித்து நடக்கமாட்டாமெ தளர்களை முறித்திட்டு அதின்மேலே எழுந்தருளினார் என்று ஒருவன் கவிபாட, எப்பெருமானார் கேட்டருளி மாறியிடுகிற திருவடிகளிலே என் தலையை வைக்கப்பெற்றிலேன் என்றருளிச் செய்தார்.

(சிறியதிருமடல்—அதுகேட்டுக்காரார்)

39. (அதுகேட்டு) பகவதவிஷயங்களைக் கேட்கைக்கு ருசியுண்டென்றறிமந்ததனையே வேண்டுவது, ஆசார்யர்கள் தாங்களேவந்து சொல்லுவார்களிறே. முன்புத்தை ஆசார்யர்கள் பகவதவிஷயம் சொல்லும்போது நாலிரண்டுபேருக்காயிற்றுச் சொல்லுவது, அதுதானும் அவர்கள் படியறிந்தால் சொல்லுவது; அவ்வனன்றிக்கே ருசியுடையார் என்று தோற்றினவளவிலே சொல்லுவார் எம்பெருமானார்; அப்படி காணுமிக்கட்டுவிச்சியும்.

(சிறியதிருமடல்—சீரர்கலையல்குல்)

40. முற்காலத்திலே பெரிய திருநாள் ஸேவித்த முதலிகள் திருநாள் ஸேவித்த இரட்டை என்று மேலைத்திருநாள் வருமளவும் அவ்விரட்டையை மடித்துக் கொடியிலேயிட்டு வைத்துப் பார்த்துப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

(சிறியதிருமடல்—உள்ளளவுங்கைகீட்டி)

41. தாரார் தடந்தோள்களுள்ளளவும் கைகீட்டினான் என்று இவளறிந்தபடி யெங்ஙனே? என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; கோயிற்சாந்தைக் குடத்தின் விளிர்மீலே கண்டாள் போலே காணும் என்றார்.

(சிறியதிருமடல்—அருகிருந்தமோரார்துடமுருட்டி)

42. பட்டர் ஆழ்வார்கள் திருமண்டபத்திலேயிருந்து திருமடலருளிச்செய்தபடியிற்றகச் செய்தே இவ்விடத்தே “ப்ராஹ்மணர் தனத்தையெல்லாம் பாழேபோக்கினான்” என்றார்.

(சிறியதிருமடல்—வேங்கை சேராவகையே சிலைகுனித்தான்)

42. வளைந்தவிலுங்கையுமாய் முஷ்டியிலே நின்றபெருமானைக் கண்டகான், மேலே போய் ஒரு காகாநுபவம் பண்ணவேண்டா என்னும்படி வயிறெறித்தலோடே எல்லா வநுபவமும் இங்கே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினான். பூர்வாச்சாமத்திலே நஞ்சீயரெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பட்டர் திருமடலருளிச்செய்திறபோது இவ்விடத்துக்கு இவ்வார்த்தையருளிச்செய்தாரென்று சொல்ல, இவ்வார்த்தையருளிச் செய்தவரைக் காணவேணும் என்று காணும் பட்டர் ஸ்ரீ பாதத்தில் நஞ்சீயராச்சரித்தது.

(பெரியதிருமடல் அவதாரிகை)

43. ஸந்நியாஸதர்மத்தை மடல் என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார்.

இயற்பாவியாக்கியான ஐதிஹ்ய
நிர்வாஹ ஸங்க்ரஹம்
முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.